

Betænkelighed ved, og som man upaatvivelig bør gaa ind paa, naar man kan naa de mange andre Goder, som Konventionen vil give. Jeg tillader mig hermed at anbefale de 4 fremsatte Lovforslag til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de saaledes fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, for at han kan fremsætte *Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.*

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Naar jeg nu har den Ære at fremsætte dette Lovforslag for det høje Ting, vilde jeg helst ikke ønske at bruge for mange Ord, da denne Sag jo i 2 Aar har været Genstand for en saa omhyggelig Behandling i begge Rigsdagens Afdelinger, at samtlige Medlemmer af dette Ting kende den saa saare nøje; men da det er første Gang, jeg for mit Vedkommende skal tale i denne Sag, føler jeg mig dog forpligtet til at fremkomme med nogle Udtalelser.

Først vil jeg da sige med Hensyn til Omfanget af de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, at jeg i saa Henseende er traadt i det Spor, som var angivet af min Formand i dette Ministerium, og som det høje Landsting for sit Vedkommende har tiltraadt, idet jeg har holdt mig i alt væsentligt til de derved angivne Rammer, som altsaa det høje Ting har været enig med den forrige Minister om. Der er 2 Punkter, som der efter min Mening særlig maa lægges Vægt paa, naar dette Lovforslag kommer frem. Det ene er det at arbejde paa en Forbedring af Skolevæsenet, det andet, som efter min Mening ganske vist staar i Forbindelse dermed, er at arbejde paa en Forbedring af Lærernes økonomiske Kaar. Hvad det første angaar, kunde der ganske vist være Anledning til at komme med et mere omfattende Forslag, men jeg tror, at det efter de Forhandlinger, der ere førte, er bedst at blive staaende ved det, hvorom der maa siges i alt væsentligt at være opnaaet Enighed imellem de to Ting. Man er da i alt væsentligt bleven enig om, at man skulde indskrænke Børneantallet. Jeg vilde ganske vist paa dette Punkt have ønsket, at man kunde være gaaet videre, men har, som sagt, ment at maatte blive staaende ved det, som Rigsdagen er kommen til Enighed om. Om et

andet Punkt, en lille Forøgelse af Tallet, har man ogsaa opnaaet Enighed, og det samme gælder endelig for det tredje om Forandringen af den hidtil gældende Bestemmelse om Udskrivning ved 13 Aars Alderen. Jeg behøver ikke at gaa nærmere ind derpaa. Jeg kunde ganske vist have ønsket, at Skoletiden kunde være bleven udstrakt endnu en lille Smule længere, men ogsaa paa dette Punkt er jeg bleven staaende ved det, som Rigsdagens tvende Afdelinger under de tidligere Forhandlinger ere blevene enige om.

Angaaende det andet Punkt, der særlig maatte lægges Vægt paa, en Forbedring af Lærernes økonomiske Kaar, maatte det maaske være mig tilladt at sige, at naar jeg før antydede, at disse to Punkter staa i Forbindelse med hinanden, talte jeg ud af den personlige Erfaring, jeg har faaet ved i 10 Aar at være Tilsynsmand ved Skolevæsenet i et Stift. Jeg maa udtale som min Overbevisning, at det virkelig er sket, at Undervisningen i mange Skoler har lidt stor Skade derved, at Lærerne have været saa slet aflagte, at de have gjort deres Gerning under daglig Suk og Kamp for det daglige Brød, hvilket i høj Grad har maattet træde hindrende i Vejen for deres Arbejde. Jeg vil her se bort fra de Tilfælde, hvor Læreren for at skaffe Føden og Udkommet til sig og sin Familie har paataget sig meget Arbejde uden for Skoletiden; jeg vil blot sige, at det virkelig er Tilfældet, at en stor Del af vor Lærerstand lever og har levet under et saadant økonomisk Tryk, at det ikke har kunnet andet end skade deres Gerning. Ved Siden deraf maa jeg sige, at med Hensyn til dette Forslag om en Forbedring af Lærernes økonomiske Kaar, er det glædeligt, at man fra alle Sider er enig om, at de bør forbedres. Dette har ogsaa givet sig Udslag i Bevillinger paa Finansloven, der i de senere Aar ere blevene større og større; men det maa dog anses for ønskeligt, at dette Forhold kunde ordnes ved Lov. Men paa dette Punkt er der ikke her i Rigsdagen Enighed om, hvorledes det skal gøres, skønt man er enig om, at der skal gøres noget. Folketinget har sluttet sig til det af den forrige Minister forelagte Forslag, som gik ud paa, at der af Statskassen skulde ydes et Tilskud til den Grundløn, som Kommunen udreder efter en fast bestemt Skala. Derimod har Landstingsudvalgets Flertal, medens det ganske vist er gaaet ind paa det Princip, at Statskassen skulde yde et Tilskud, foretaget en gennemgribende Forandring i